त्यादि"। तत्र सोमक्रयन्यायेनानतेः सौलभ्यात् समुच्चय इति चेत् मैवम्। सङ्ख्यानां व्रीह्यादिवत् परस्परनैरपेक्षावगमात्। समुच्चये तु श्रूयमाणाभिः सङ्ख्याभिः सङ्ख्यान्तरस्य दुर्वारत्वाच्च। तस्माद्विकल्पः।

इति सायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे आद्यकाण्डे प्रथमप्रपाठके षष्ठोऽनुवाकः॥ ६॥

अथ सप्तमोऽनुवाकः।

षष्ठे हविर्विशेषा दक्षिणाश्चोक्ताः। अथ सप्तमे आधानमन्त्रा उच्यन्ते। तत्रादौ गार्हपत्यविषयं मन्त्रमाह। "घर्म्मः शिरस्तदयमग्निः। सम्प्रियः पशुभिर्भुवत्। छर्दिस्तोकाय तनयाय यच्छ" इति। घर्म्मो दीप्तिर्ज्वाला, स च घर्म्मोऽग्निः शरीरस्य शिरस्थानीयः। तच्च शिरः अयं पुरोवर्त्ती गार्हपत्योऽग्निः, तादृश हे गार्हपत्याग्ने त्वमस्मदीयैः पशुभिः सह "सम्प्रियो भुवत्" सम्यक् प्रीतियुक्तो भव। ततोऽस्मदपत्याय तदीयापत्याय च "छर्दिर्यच्छ" तेजो देहि॥

अथान्वाहार्य्यपचनविषयं मन्त्रमाह। "वातः प्राणस्तदयमग्निः। सम्प्रियः पशुभिर्भुवत्। स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पच" इति। योऽयमग्निसखो वायुः सोऽग्नेः प्राणः तत् प्राणरूपं अयमाधीयमानोऽन्वाहार्य्यपचनोऽग्निः। हे अन्वाहर्य्यपचन त्वमस्मदीयैः पशुभिः सह सम्प्रियो भव। अस्मत्पुत्राय तत्पुत्राय च "स्वदितं" स्वादुयुक्तं "पितुम्" अन्नं "पच" पक्वं कुरु॥